

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชา กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา
ระดับชั้นปวส.2 แผนกการวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้

นายธนิต คงวัฒนะ

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชา กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา
ระดับชั้นปวส.2 แผนกการวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้

นายธนิต คงวัฒนะ

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชา กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษา ระดับชั้นปวส.2
แผนกการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัย นายธนิต คงวัฒนะ

ปีที่ทำวิจัย 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 2 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วย วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ผลการวิจัย จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน 7 คน ทำให้นักศึกษามีความรู้และความตั้งใจเรียนในวิชา กลยุทธ์การตลาด มากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การสอบกลางภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.3 และการสอบปลายภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.2 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนปลายภาค พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบปลายภาคสูงกว่าคะแนนสอบกลางภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยวิชา และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

ขอขอบพระคุณสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ที่จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงทำให้การวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สุดท้ายต้องขอบคุณนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้นำไปศึกษาเพิ่มเติม หากงานวิจัยครั้งนี้มีข้อบกพร่องประการใด ใคร่ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ธนิต คงวัฒนะ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	2
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตงานวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
กรอบแนวคิด	4
บทที่ 2 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
บทนำ	5
ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6
วิธีการสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
บทนำ	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
วิธีการสังเกตพฤติกรรม	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	13
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
บทนำ	16
สรุปผลการวิจัย	16
อภิปรายผลการวิจัย	16
ข้อเสนอแนะ	17
บรรณานุกรม	18

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุดทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการจัดการศึกษามุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริงกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการ ดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการ จัดการศึกษาเพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ ในเวทีโลก นอกจากสื่อที่ดีแล้ว เทคนิคการสอนก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาการ เรียนรู้

รายวิชา กลยุทธ์การตลาด มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของกลยุทธ์การตลาด หลักการ และกลยุทธ์ทางการตลาด แนวความคิดทางการตลาดแบบผสม วิเคราะห์ตลาด การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ การกำหนดกลยุทธ์ด้านการตั้งราคาและนโยบายราคา การกำหนดกลยุทธ์ด้านการ จัดจำหน่าย การกำหนดกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการจำหน่าย จากสอนวิชากลยุทธ์การตลาด ของนักเรียนชั้น ปวส.2 ในภาคเรียนที่ 1 พบว่า การเรียนกลยุทธ์การตลาดของนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาบทเรียน เท่าที่ควรและไม่ตั้งใจในการเรียน อาจเป็นเพราะเนื้อหาบทเรียนเยิ่นเย้อและยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความ เบื่อหน่ายในการเรียน ดังนั้นการสอนแต่ละครั้งจึงต้องมีการเตรียมเนื้อหา เตรียมสื่อการสอนเป็นอย่างดี เพื่อที่จะ ทำให้นักเรียนเข้ามากที่สุด บางครั้งอาจจะต้องมีการสาธิต การจำลองสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและนิภาพ ในเนื้อหาได้ชัดเจน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การสอนโดยมีการทดสอบย่อยนั้นมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การตลาด ซึ่งการทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่าง การเรียนของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูล ย้อนกลับไปยังผู้เรียนและครูอาจารย์ ช่วยให้ครูอาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน การทดสอบย่อยจึงเป็นการให้สิ่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลการทดสอบย่อยดังกล่าวเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และนำ ผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุงที่เรียนวิชากลยุทธ์การตลาด โดยใช้ การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

1.3.2 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิชากลยุทธ์ การตลาด จำนวน 10 คน

1.4.2 ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้

ตัวแปรตาม คือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุงในรายวิชากลยุทธ์การตลาด

1.4.3 เครื่องมือในงานวิจัย

- 1) แบบทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยเรียน
- 2) แผนการเรียนการสอนวิชากลยุทธ์การตลาด

1.4 ขอบเขตเวลา

วันที่ 16 พฤษภาคม 2566 – วันที่ 15 กันยายน 2566

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนและครูอาจารย์ช่วยให้ครูอาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน การทดสอบย่อยจึงเป็นการเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

1.6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

1.6.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

1.6.4 แบบทดสอบ หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ สติปัญญา ความถนัด และบุคลิกภาพของบุคคล โดยบุคคลนั้นจะตอบสนองโดยการแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น พูด เขียน หรือท่าทาง เป็นต้น

แบบทดสอบ อาจแบ่งได้เป็น 3 ชนิดคือ

1. แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบทดสอบวัดความถนัดและสติปัญญา
3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ
 - แบบทดสอบวัดทัศนคติ
 - แบบทดสอบวัดความสนใจ
 - แบบทดสอบวัดการปรับตัว

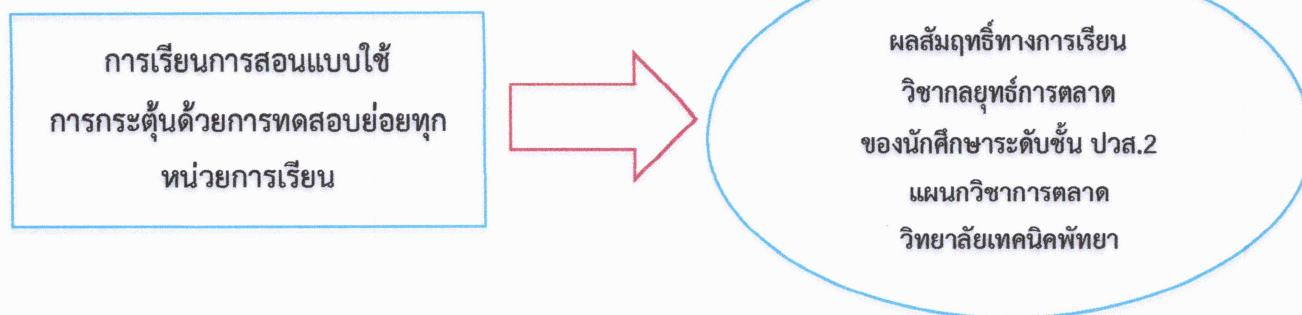
1.6.5 รายวิชา กลยุทธ์การตลาด เป็นรายวิชาที่เน้นความสำคัญของกลยุทธ์การตลาด หลักการและกลยุทธ์ทางการตลาด แนวความคิดทางการตลาดแบบผสม วิเคราะห์ตลาด การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ การกำหนดกลยุทธ์ด้านการตั้งราคาและนโยบายราคา การกำหนดกลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย การกำหนดกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการจำหน่าย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา กลยุทธ์การตลาด ของนักเรียนระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยาขึ้นและผ่านเกณฑ์

1.7.2 ได้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนโดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ วิชา กลยุทธ์การตลาด

1.7 กรอบความคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพิบูล โดยการใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.2 ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.1.3 วิธีการสอนแบบใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียน
- 2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 27-28) ได้สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือคือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพสมอง

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร เช่นมีพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test) ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีการปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ (Product)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชา (Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

1) การสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำ เป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ที่ต้องดูการใช้ถ้อยคำ ในการตอบคำถาม

รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำตลอดจนแง่มุมต่างๆ การสอบปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2) การสอบให้เขียนตอบ (Paper -Pencil Testator Written Test) เป็นการสอบวัดที่ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

- แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Essay Type) นั้นเอง

- แบบจำกัดคำตอบ (Fixed Response Type) เป็นการตอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบหรือกำหนดคำตอบมาให้เลือก มีรูปแบบของคำถามอยู่ 4 รูปแบบ คือ

1. แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative)
2. แบบจับคู่ (Matching)
3. แบบเติมคำ (Completion)
4. แบบเลือกคำตอบ (Multiple Choice)

การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาโดยการเขียนคำตอบนั้นเป็นที่นิยมแพร่หลายในโรงเรียน เพื่อเป็นการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือวัดความรู้และความคิดซึ่งเป็นผลจากการเรียนการสอน

2.3 ประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 31 -32) ได้กล่าวถึงประเภทของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่มเป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจากแนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่าความสามารถของบุคคลใดๆ ในเรื่องใดนั้นมีไม่เท่ากันบางคนมีความสามารถเด่นบางคนมีความสามารถด้อยและส่วนใหญ่จะมีความสามารถปานกลาง การกระจายของความสามารถของบุคคลถ้านำมาเขียนกราฟจะมีลักษณะคล้ายๆ โค้งรูประฆังหรือที่เรียกว่า โค้งปกติ ดังนั้น การทดสอบแบบนี้จึงยึดคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการเปรียบเทียบโดยพิจารณาคะแนนผลทดสอบของบุคคลเทียบกับคนอื่นๆ ในกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่นที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกันจุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้ก็เพื่อจะกระจายบุคคลทั้งกลุ่มไปตามความสามารถของแต่ละบุคคลนั่นก็คือคนที่มีความสามารถสูงจะได้คะแนนสูงส่วนคนที่มีความสามารถด้อยกว่าก็จะได้คะแนนลดหลั่นลงมาจนถึงคะแนนต่ำสุด

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนเพื่อรอบรู้กล่าวคือยึดหลักการว่าในการเรียนการสอนนั้นจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จใน

การเรียนรู้แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตามแต่ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตนโดยอาจใช้เวลาแตกต่างกันในแต่ละบุคคลดังนั้นการทดสอบแบบอิงเกณฑ์จึงมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้นแล้วนำผลการสอบวัดของแต่ละบุคคลเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่ได้มีการนำผลไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม ความสำคัญของการทดสอบแบบนี้จึงอยู่ที่การกำหนดเกณฑ์ (criterion) เป็นสำคัญเกณฑ์หมายถึง กลุ่มของพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแต่ละบท หรือแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของรายวิชานั้นซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (behavioral objective) หรือกลุ่มของพฤติกรรม (domain of behavior) ก็ได้จุดมุ่งหมายของการสอบแบบนี้จึงเป็นการตรวจสอบดูว่าใครเรียนถึงเกณฑ์และใครยังเรียนไม่ถึงเกณฑ์ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น อาจให้มีการเรียนซ่อมเสริม เป็นต้น

จากข้อความข้างต้นจึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในปัจจุบันมีมากมายหลายชนิด แต่ละชนิดก็มีจุดมุ่งหมายและขีดความสามารถในการทดสอบแตกต่างกัน ดังนั้น ในการนำแบบทดสอบไปใช้ต้องระมัดระวังว่าเลือกใช้แบบทดสอบได้ถูกต้องเหมาะสมกับสิ่งที่เราต้องการหรือไม่การจำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงช่วยให้สามารถเข้าใจและเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้นการจำแนกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถทำได้หลายแบบขึ้นอยู่กับผู้จำแนกว่าจะยึดถืออะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนก

2.4 วิธีการสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน

2.4.1 การทดสอบย่อย (Formative testing) เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยทดสอบเป็นระยะๆ ในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อใช้ผลข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนและครูอาจารย์ช่วยให้ครูอาจารย์และผู้เรียนได้ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน การทดสอบย่อยจึงเป็นการให้สิ่งเสริมแรงและตรวจสอบค้นหาสิ่งบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

2.4.2 ความหมายของการประเมินผลย่อยการประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ สำหรับการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 24-26) ได้กล่าวว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลหลังจบเนื้อหาหนึ่ง ๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนในแต่ละเรื่องแล้วได้ผลในระดับที่น่าปรารถนาหรือไม่หรือยังมีข้อบกพร่องในส่วนไหน ตอนใด และควรมีการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับสิ่งใดในเนื้อหานั้น ๆ ทั้งยังช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอนของครู เป็นผลให้นักเรียนเกิดความรอบรู้ในการเรียนอย่างสมบูรณ์เต็มที่

นิภา เมธาวีชัย (2533 : 10) ได้กล่าวว่า การประเมินผลระหว่างสอนมีจุดประสงค์เพื่อทราบว่าการเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือยัง เครื่องมือที่ใช้วัด เช่น การซักถาม การสังเกต การให้ลงมือปฏิบัติ การทดสอบย่อยตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุทธิวรรณ พิศศักดิ์โสภ (2537: 5) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนรู้การสอนในแต่ละบท เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักเรียนบกพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม

จากความหมายการประเมินผลย่อยข้างต้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้การสอนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนรู้การสอนในแต่ละบท เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนรู้ให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

2.4.3 หลักการสร้างแบบทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. 1971: 65) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบย่อยไว้ 3 ประการดังนี้

1. วิเคราะห์หน่วยความรู้ (Analysis of Learning Units) เนื้อหา จุดมุ่งหมายและธรรมชาติของบทเรียนนั้น ๆ
2. สร้างตารางเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ (Specification for Units)
3. ดำเนินการสร้างข้อสอบย่อยซึ่งควรมีลักษณะดังนี้
 - 3.1 สร้างข้อสอบให้ครอบคลุมแต่ละพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตารางเฉพาะอย่างน้อยพฤติกรรมละ 1 ข้อ
 - 3.2 ข้อสอบต้องรวบรวมนเนื้อหาทั้งหมดไม่ใช่สุ่มเฉพาะส่วนสำคัญเพื่อเป็นตัวแทนเท่านั้น
 - 3.3 ข้อสอบควรมีความยากง่ายต่อเนื่องกัน ผู้ที่ทำข้อสอบส่วนที่ง่าย ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้ที่ยากกว่าได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำถูกโดยบังเอิญหรือการเดา
 - 3.4 ข้อสอบจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าไม่เพียงแต่บอกว่าเขาทำส่วนใดไม่ได้ แต่ควรบอกสาเหตุที่เขาทำไม่ได้ด้วย
 - 3.5 คะแนนต่อการสอบย่อยไม่มีผลต่อการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่จะเป็นเครื่องชี้ให้นักเรียนรู้ว่าเขาบกพร่องที่ไหน ควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหานั้นเป็นอย่างดี

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญเรือน พุฒทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยกับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสายไหม (ทัศนารมย์อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ค012 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มีจำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 2 มีจำนวน 40 ข้อ สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) การเปรียบเทียบคะแนน การทดสอบหลังการสอน (Posttest) ค่าความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนการทดสอบก่อนสอน (Pretest) เป็นตัวแปรร่วม (Covariance) ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนการทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรปรวนร่วม (Covariate) ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสอบหลังการสอน (Posttest) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และคะแนนการทดสอบหลังสอนหลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนสอนออก วิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อยของวิชาคณิตศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ในเนื้อหาเรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร การแยกตัวประกอบของพหุนาม และสมการกำลังสอง

2. จากผลการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนการสอนที่ใช้เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสอบหลังการสอน Posttest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 กับวิธีการสอนแบบมีการทดสอบหลังสอนหลังจากปรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนสอนและหลังการสอนออกไปแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ในเนื้อหาเรื่อง พาราโบลา ระบบสมการ ความน่าจะเป็นและสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำแนวทางการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนมาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนาวิธีสอนแล้วสอบและนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพรูสาขาวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดเฉพาะหลังการทดลองนำคะแนนหลังการทดลองเทียบกับเกณฑ์การผ่าน 70 คะแนน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 บทนำ

ในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 แผนกการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ สามารถช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำและยังสามารถทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ได้ ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีสร้างเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำนวน 10 คน

ตารางที่ 3.1 รายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง มีดังต่อไปนี้

เลขที่	ชื่อ - สกุล
1	นางสาวพรนภา จันดาตาล
2	นางสาวจิตาภา อูปการ
3	นางสาวณัฐนิชา ดีแจ้
4	นางสาวธัญญลักษณ์ คำพิชิต
5	นางสาวธิดารัตน์ วงษ์สง่า
6	นางสาวธิมาพร วันทะมาตย์
7	นางสาวมุกิตา คำคม
8	นายวรเมธ บุญมาเลิศ
9	นางสาวพิชชาภา โกรัมย์
10	นางสาวสุทธิรักษ์ บัวเขียว

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แบบทดสอบย่อย วิชากลยุทธ์การตลาด สำหรับวัดผลการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้

3.3.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด ใช้สำหรับวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นแบบข้อสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ตัวเลือกในแต่ละข้อ

3.4 วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยศึกษาวิชากลยุทธ์การตลาด หนังสือเรียน “กลยุทธ์การตลาด”

3.5 การดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ทดลองกับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

3.6.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้วิเคราะห์ในส่วนของการสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลของแต่ละข้อ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}}$$

3.6.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ คือ คะแนนรวม

N คือ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ซึ่งใช้ควบคู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของคะแนน แต่ละครั้ง โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

X คือ ค่าของข้อมูลแต่ละตัว

N คือ จำนวนประชากร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยเรียน

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	1	10
หญิง	9	90
รวม	10	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 100

ตารางที่ 4.2 ผลของการทดสอบย่อยของกลางภาค

เลขที่	คะแนน (20)
1	15
2	15
3	15
4	16
5	9
6	12
7	11
8	13
9	12
10	15
รวม	133
$\bar{x}$	13.3
S.D.	2.26

จากตารางที่ 4.2 พบว่าคะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบกลางภาคมีคะแนนน้อย ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 13.3 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26 คิดเป็นร้อยละ 66.5

ตารางที่ 4.3 ผลของการทดสอบย่อยของปลายภาค

คะแนนสอบปลายภาค (20 คะแนน)			
เลขที่	บทที่ 4 (10)	บทที่ 5 (10)	คะแนนรวม
1	7	9	16
2	9	9	18
3	9	7	16
4	6	9	15
5	7	8	15
6	7	9	16
7	7	9	16
8	8	8	16
9	9	8	17
10	8	9	17
รวม			162
ค่าเฉลี่ย			16.2
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			0.9

จากตารางที่ 4.3 พบว่าคะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบปลายภาคมีคะแนนสูงขึ้นจากคะแนนกลางภาค ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 16.2 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.9 คิดเป็นร้อยละ 81

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนสอบปลายภาค

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	SD.	ร้อยละ
สอบกลางภาค	10	13.3	2.26	66.5
สอบปลายภาค	10	16.2	0.9	81

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการสอบกลางภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.29 และการสอบปลายภาคมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบกลางภาคและคะแนนปลายภาค พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบปลายภาคสูงกว่าคะแนนสอบกลางภาค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยการใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ สามารถช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำและเพิ่มความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิชากลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยการใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ตอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการใช้การสอนแบบการกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลยุทธ์การตลาดของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบย่อยมารวบรวมคะแนนสถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล มี 2 แบบคือ 1) คะแนนของกลุ่มผู้เรียนในการสอบกลางภาค คิดค่าเป็นร้อยละ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ T-test (Paired-Samples) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สรุปผลการวิจัย

หลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำนวน 10 คน ทำให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับวิชากลยุทธ์การตลาดมากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

5.3 การอภิปราย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นปวส.2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ที่เรียนวิชากลยุทธ์การตลาดโดยการใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นมาก เพราะนักศึกษาคนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียนเข้าใจมากขึ้นเนื่องจากนักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน สนใจที่จะจดจำเนื้อหาบทเรียน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ครูผู้สอนสามารถใช้การกระตุ้นด้วยการทดสอบย่อยทุกหน่วยการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาห้องอื่นๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีทักษะได้

5.4.2 ควรมีการติดตามบทเรียนอื่นๆ ของนักเรียนนักศึกษา เพื่อทราบปัญหาและนำมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนนักศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- ปกรณัม ประจัญบาน. 2545. “อิทธิพลของการทดสอบย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชน 3 บ้านเนินกุ่ม”.
- บุญเรือน พุฒทอง. 2544. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างวิธีการสอนแบบมีการทดสอบย่อย กับวิธีการสอนแบบปกติ.”ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมิน และการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุไรรัตน์ สวัสดิ์, ชลชลิตา แดงนารา และวิมลพร ระเวงวัลย์. 2552. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่ม ที่มีการทดสอบย่อยกับกลุ่มที่ไม่มี การทดสอบย่อย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุรงค์ โค้วตระกูล. 2553. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: ส านักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ วังจัน. 2553. “ผลของการทดสอบย่อยและการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ความมี วินัยในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ความน่าจะเป็นและสถิติ.” ผลงานวิจัย สำนักวิชา ศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม